Dosarul nr. 1-2148/2026
1-26095014-12-1-27072026

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

02 octombrie 2026 mun. Chișinău
Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani
Instanța compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Tatiana Postolachi
Grefierului Ruslana Bobuțac
Cu participarea:
Procurorului în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul reprezentare a învinuirii în instanța de judecată, Alla Cazacu
Apărătorul inculpatului Bîrcă Andrian Gheorghe - avocat Danciuc Ghenadie
(*mandatul Seria MA, nr. 2409241 din 07 iulie 2026*)
În prezența:
Inculpatului – Sandu Ramir
În lipsa : - părții vătămate Buț Bogdan

examinând în ședința de judecată publică, în limba română, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală privind învinuirea lui:

Sandu Ramir, născut la *****, IDNP *****, domiciliat r-ul *****, necăsătorit, nesupus militar, fără persoane la întreținere, studii medii incomplete, neangajat în câmpul muncii, moldovean, cetățean al Republicii Moldova, anterior tras la răspundere penală prin sentința *Judecătoriei Căușeni, sediul Central din 08 decembrie 2020* în baza art. 188 alin. (2) Cod penal - s-a încetat procesul penal în temeiul art. 109 Cod Penal, în legătură cu împăcarea părților, -

- în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e) din Codul penal.

Cauză judecată conform art.364/1 CPP RM, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Date cu referire la examinarea cauzei: 27 iulie 2026 până l data de 02 octombrie 2026.

Procedura de citare legală executată

Cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate și cercetate în ședința de judecată, instanța,

C O N S T A T Ă:

Sandu Ramir, la dala de 07.07.2026, aproximam la ora 00:05 min., în timp ce se afla pe bd. Ștefan cel Marc 6. mun. Chișinău. urmărind scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, acționând cu intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările prejudiciabile și dorind conștient survenirea acestora, acționând împreună și de comun acord cu Pleșco Alexei sau apropiat de cet. Buț Bogdan, pe care l-au amenințat cu aplicarea violenței, iar Ramir Sandu l-a ținut cu mâna stângă de regiunea

posterioară a gâtului, după care ambii au început să caute prin buzunarele acestuia, astfel din buzunarul drept al pantalonilor au sustras deschis telefonul mobil de model ”iPhone 14 Pro 256 GB Purple”, la preț de 16 000 lei, după care cu bunul sustras au părăsit locul comiterii infracțiunii deplasându-se într-o direcție necunoscută, cauzându-i astfel părții vătămate But Bogdan un prejudiciu material în mărime de 16 000 lei.

Astfel prin acțiunile sale intenționale, **Sandu Ramir** a comis infracțiune prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. b), e) Cod penal - *jaful, adică sustragerea deschis a bunurilor altei persoane, săvârşit de două persoane, cu ameninţarea aplicai violenţei nepericuloase pentru viaţa sau sănătatea persoanei.*

Privind procedura.

În şedinţa de judecată preliminară din, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Sandu Ramir a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu, necerând administrarea de noi probe, a solicitat prin cerere scrisă personal examinarea cauzei penale în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, pe care le cunoaște şi asupra cărora nu are obiecții.

Apărătorul inculpatului Sandu Ramir, avocatul Danciuc Ghenadie de asemenea a pledat pentru examinarea prezentei cauze penale în procedura prevăzută de art.364/1 din CPP în baza probelor administrate la faza de urmărire penală.

Acuzator de stat Alla Cazacu a considerat posibilă de a fi admisă cererea înaintată de inculpatului Sandu Ramir privind examinarea cauzei penale în baza art. 364/1 CPP. Constatând că din probele administrate în cursul urmăririi penale rezultă că acestea sunt suficiente pentru a constata că fapta există, constituie infracțiunea prevăzută de art. 187 (2) lit. b), e) din Codul penal, a fost săvârșită de inculpat și sunt de natură să permită stabilirea pedepsei.

Instanța atestă că potrivit prevederilor art. 364/1 alin. (1) din Codul de procedură penală, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul poate declara personal prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Conform prevederilor alin. (2) al aceluiași articol, judecata nu poate avea loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, decât dacă inculpatul declară că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și nu solicită administrarea de noi probe. În conformitate cu prevederile art. 364/1 alin. (4) din Codul procedură penală, instanța de judecată admite, prin încheiere, cererea, dacă din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sunt stabilite și dacă sunt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse, totodată trecând la audierea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului.

Reieșind din cele expuse supra, instanța de judecată remarcând faptul că semnătura autentică a inculpatului Sandu Ramir din cererea întocmită de ultima personal, prin care recunoaște faptele incriminate, cuprinde o manifestare de voință suficient de clară și totodată ultima a solicitat ca judecarea să se facă în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale, precum și nu pretinde la administrarea unor probe noi, reiterând toate aceste argumente și în ședință de judecată, instanța a admis prin încheierea protocolară cererea inculpatei de judecare a cauzei în ordinea prevăzută de art. 364/1 din Codul de procedură penală, adică în baza probelor administrare în cadrul urmăririi penale și a procedat la audierea acesteia conform regulilor de audiere a martorului.

În acest sens, instanța de judecată ține să menționeze că potrivit prevederilor art. 325 alin. (1) din Codul de procedură penală *”judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai*

în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu”. Or norma articolului 325 alin. (1) din Codul de procedură penală, fiind guvernată de principiul contradictorialității dintre părți, impune un rol pasiv al instanței în disputa dintre părți. Astfel, reieșind din rațiunea normei indicate supra cât și de faptul că instanța nu poate din inițiativa sa proprie, să agraveze situația persoanei decât în limitele învinuirii redate în rechizitoriu, au condiționat admiterea cererii inculpatului de examinare în procedură simplificată.

Mai mult ca atât, instanța studiind materialele dosarului, a constatat că faptele inculpatei sunt stabilite și denotă suficiente date cu privire la personalitatea acesteia, pentru a permite stabilirea unei eventuale pedepse, rechizitoriul în speță este întocmit în conformitate cu prevederile art. 296 din Codul de procedură penală, iar faptele imputate inculpatului au fost just încadrate conform dispozițiilor prevăzute în Codul penal. Subsecvent, instanța a mai stabilit că actele de urmărire penală nu prezintă semne pentru a fi lovite de nulitate absolută, din considerentul că materialele dosarului penal nu conțin careva indici că la faza de urmărire penală ar fi fost încălcat principiul legalității în administrarea probelor, că ar fi fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale garantate de Convenția Europeană, iar participanții la proces nu au formulat cereri referitoare la contestarea acestor circumstanțe

Poziția inculpatului în ședința de judecată.

Inculpatul **Sandu Ramir**, în ședința de judecată, prin expunerea factologică, ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 CPP și-a recunoscut integral vinovăția și anume că, în anul 2026, nu-și amintește cu exactitate data, acesta, împreună cu Alexei, se afla în centrul orașului Chișinău. La un moment dat, s-a apropiat de un grup format din trei persoane de sex masculin, despre care știa că se ocupau cu vânzarea drogurilor. Acesta, împreună cu Alexei, a vrut să le ceară persoanelor respective droguri. În acest sens, le-au cerut droguri, însă acestea au răspuns că nu aveau asupra lor droguri. În aceste circumstanțe, a scos telefonul din buzunarul uneia dintre persoane, introducând mâna în buzunarul acesteia pentru a verifica dacă avea asupra sa droguri. În timpul verificării buzunarului, acesta a observat un telefon mobil de model iPhone 14 Pro Max, pe care ulterior l-a vândut. Nu a lovit persoana respectivă, însă a amenințat-o că o va lovi în cazul în care nu îi va da droguri, spunându-i că, dacă nu îi oferă droguri, o va lovi. Ulterior, la fața locului s-a apropiat poliția.

La întrebarea procurorului, inculpatul a declarat că, nu l-a apucat de gât și că există camere de supraveghere care pot demonstra acest fapt. A mai declarat că, este consumator de droguri de aproximativ un an și că nu se afla la evidența medicului narcolog. La momentul sustragerii telefonului, se afla sub influența substanțelor narcotice, în timp ce prietenul său, Alexei, nu se afla sub influența drogurilor. Referitor la prezența lui Alexei la fața locului, acesta a declarat că, Alexei se afla acolo și i-a comunicat că, îi cunoștea pe cei trei bărbați. Ulterior, acesta s-a apropiat de persoanele respective. A precizat că, anterior, se afla la aproximativ 200 de metri distanță de acestea și că nu cunoaște în ce împrejurări Alexei îi cunoștea.

Intenția sa inițială a fost de a cumpăra droguri, însă, în cele din urmă, a sustras telefonul mobil. Totodată, a menționat că Alexei este mai mare decât el.

Cu privire la aprecierea probelor și încadrarea juridică a faptelor.

Potrivit art. 384 din Codul de Procedură Penală instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie

legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

În conformitate cu prevederile art. 389, alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi înaintată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384, alin. (3) din Codul de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.

Instanța de judecată remarcă faptul că, în privința inculpatului Sandu Ramir a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare.

La fel, în contextul art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, inculpatului i-a fost adus la cunoștință pe fiecare caz în parte atât *cauza* și probele pe care se fundamentează acuzația, cât și *natura*, adică calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta, într-o manieră detaliată prin ordonanțele de punere sub învinuire și rechizitoriile întocmite.

În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenție, în dreptul la un proces echitabil se atribuie și necesitatea motivării hotărârii. Sub acest aspect în cauzele *Hiro Balani împotriva Spaniei, Vadehurk împotriva Olandei, Ruiz împotriva Spaniei și Boldea împotriva României,* Curtea Europeană a drepturilor Omului a arătat că art. 6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele naționale să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate caria însă în funcție de natura hotărârii, trebuie avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, CtEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (*cauza Tatishvile împotriva Rusiei din 2007*). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (*cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei*).

În corespundere cu art.93, alin.(1) din Codul de procedură penală, probele sânt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

În continuare, în conformitate cu prevederile art. 101, alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Astfel, instanța statuează că chiar dacă inculpatul Sandu Ramir își recunoaște vina în comiterea infracțiunii imputate, de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptei comise, cât și a

vinovăției acestuia în comiterea infracțiunii, după cum urmează din următoarele mijloace de probă acumulate la faza urmăririi penale și acceptate de inculpat:

- **Declarațiile părții vătămate But Bogdan,** care a declarat că, la data dc 07.07.2026 aproximativ orele 00^{05} el se primbla prin oraș cu prietenii Iui și anume cu David și Sașa numele de familie nu le cunoaște, pe str. Ismail, coborau în vale. Când la un moment dat de ei s-au apropiat două persoane de gen masculin de origine romă, prima era de vârsta aproximativ vârsta 17 ani, înălțimea 1.70 cm, corpolența 55 kg, era îmbrăcat în tricou alb și pantaloni scurți de culoare albastru închis, cu barbă, al doilea aproximativ vârsta de 26-28 ani, cu barbă, înălțimea 1.80 cm, pantaloni albaștri cu ochelari pe chipiu, corpolența aproximam 70 kg. Ei au început a vorbi agresiv cu ei și le-au spus să scoată tot ce aveau prin buzunar că ei știu că ei au ceva prin buzunar, ei nu au scos nimic din buzunar și doar stăteau pe loc. Persoana de vârstă mai mare i-a scos telefonul din buzunarul drept și a lăsat husa în buzunar, el nici nu a înțeles cum așa s-a întâmplat din motiv că a durat câteva secunde. Persoanele menționate mai sus intuiește că au sustras doar de la e telefonul, din motiv că David s-a speriat și a plecat de lângă ei, iar de la Sașa ei nu aveau ce sustrage. Ulterior după ce i-au luat telefonul el l-a întrebat unde îi este telefonul iar el i-a răspuns că la el în buzunar și au fugit. El atunci a pus mana pe deasupra la pantaloni lui și a simții că este husa iar când a vrut să scoată telefonul de fapt era doar husa în buzunar fără telefon. Atunci a înțeles că trebuie să apeleze la poliție. Menționează că, telefonul era de model iPhone 14 Pro 256 GB de culoare violet, procurat cu 2-3 săptămâni în urmă la preț de 16 000 lei.

Fiind audiat suplimentar în calitate de parte vătămată cet. Buț Bogdan a declarat că: suplimentar la cele declarate anterior vrea să adauge că în momentul în care i-a fost sustras telefonul ambele persoane au început să caute la el prin buzunare, și anume persoana matură l-a ținut cu mâna stânga de regiunea posterioară a gâtului și în acest timp căuta prin buzunare tot atunci persoana de gen masculin minoră se afla în partea stânga a lui și la fel căuta în celălalt buzunar, ulterior persoana matură a scos din buzunarul lui telefonul lui mobil de model iPhone 14Pro 256 GB Purple, după care a pus ceva în buzunar, și au început să se îndepărteze de ei. La care el a întrebat unde este telefonul lui la care persoana matură i-a răspuns că în buzunar, el imediat a verificat. De unde a observat că în buzunar se afla doar husa de la telefon. Iar persoanele menționate au părăsit deja locul. Ține să menționeze că, în momentul sustragerii nu a opus rezistență din motiv că persoana mai matură i-a amenințat cu răfuială fizică și ei s-au speriat. În acest timp prietenii lui stăteau alături și încercau să discute cu ei calm pentru a-i lăsa în pace iar aceștia nu reacționau. Adaugă că l-a amenințat cu aplicarea forței fizice dar nu i-a fost aplicat nimic. Când a observat că este doar husa în buzunar a strigat la persoanele date să îi întoarcă telefonul însă acestea l-au ignorat și au părăsit locul. (f.d. 15-16; 18-19)

- **Declarațiile martorului Zagorschii Alexandru,** potrivit cărora referitor la cele întâmplate poate declara că la 06.07.2026 aproximativ orele 23:30 se primbla prin oraș cu prietenii lui și anume cu David numele de familie nu îl cunoaște din motiv că e complicată și Bogdan Buț, ei coborau în vale pe str. Ismail se îndreptau spre domiciliu. Când la un moment dat de ei s-au apropiat două persoane de gen masculin de origine romă, prima era de vârsta aproximativ 17 ani, înălțimea 1.70 cm, corpolența 55 kg, era îmbrăcat în tricou alb și pantaloni scurți de culoare albastru închis, cu barba, al doilea aproximativ vârsta de 26-28 ani, cu barba, înălțimea 1.80 cm, tricou negru combinat cu roșu pantaloni albaștri cu ochelari pe chipiu, corpolența aproximativ 70 kg. Ei au început a vorbi agresiv cu ei și îi întrebau ce este cu ei iar dânșii le comunicau să îi lase în pace. Ei se străduiau să nu ducă la conflict situația. Ei au început să le verifice buzunarele, persoana de vârsta mai mică i-a sustras iqos-ul și țigara electronică lui Bogdan din buzunar dar el a reușit să o i-a înapoi de la el. În timp ce el îi lua țigările de la

persoana de vârstă mai mică, persoana de vârstă mai mare i-a sustras telefonul din buzunar lui Bogdan. Ulterior Bogdan a întrebat unde îi este telefonul iar acesta de vârstă mai mare a răspuns că la el în buzunar, când Bogdan a verificat în buzunarul pantalonilor era doar husa de culoare neagră de la telefon. Ei atunci au început a fugi într-o direcție necunoscută ei nu au strigat la ei dar au vorbit cu un ton ridicat că acuș vor chema poliția dar ei au ignorat cuvintele lui și mergeau mai departe. El a început a fugi spre bd. Ștefan cel Mare pentru a cere ajutor iar băieții au rămas pe loc. Menționează că, asta a durat într-un timp foarte scurt în care nu a putut reacționa atât de bine din motive că s-au speriat. Dacă ar vedea acuma persoanele date le-ar putea recunoaște. (f.d.21-22)

- **Declarațiile martorului Lazarencu David,** potrivit cărora referitor la cele întâmplate poate declara că la 06.07.2026 aproximativ orele 23:50 el se primbla prin oraș cu prietenii lui și anume cu Sașa și Bogdan Buț, ei se primblau când la un moment dat de ei s-a apropiat două persoane de gen masculin de origine romă, prima era de vârsta aproximativ vârsta 13 ani, înălțimea 1.40 cm, corpolența 40 kg, era îmbrăcat în tricou negru și pantaloni scurți de culoare albastru închis, al doilea aproximativ vârsta dc 24 ani, cu barbă, înălțimea 1.80 cm, tricou negru combinat cu roșu pantaloni negri cu ochelari pe chipiu, corpolența aproximativ 80 kg. Ei au începui a vorbi agresiv cu dânșii și îi întrebau dacă au ceva țigări de fumat, ei le-au răspuns că nu și să îi lase în pace. Ei se străduiau să nu ducă la conflict situația. Ei au început să îi verifice buzunarele persoana de vârsta mai mică i-a sustras iqos-ul și țigara electronică lui Bogdan din buzunar, dar Sașa a reușit să o i-a înapoi de la el. In timp ce Sașa îi lua țigările de la persoana de vârstă mai mică, persoana de vârstă mai mare i-a sustras telefonul din buzunar lui Bogdan. Ulterior Bogdan a întrebat unde îi este telefonul iar acesta de vârstă mai mare a răspuns că la el în buzunar, când Bogdan a verificat în buzunarul pantalonilor era doar husa de culoare neagră de la telefon. Ei atunci au început a fugi într-o direcție necunoscută ei nu au strigat la ei dar au vorbit cu un ton ridicat că acuș vor chema poliția dar ei au ignorat cuvintele lor și mergeau mai departe. El a rămas pe loc dar Sașa a fugit spre bd. Ștefan cel Mare pentru a cere ajutor. Menționează că, asta a durat într-un timp foarte scurt în care nu a putut reacționa atât dc bine din motiv e că s-au speriat. Dacă ar vedea acuma persoanele dale le-ar putea recunoaște. (f.d.24-25)

Vinovăția inculpatului Sandu Ramir în comiterea faptei incriminate se mai confirmă și prin materialele cauzei și anume:

- **procesul verbal de cercetare la fața locului din data de 07.07.2025,** prin care supus cercetării a fost locul comiterii infracțiunii din str. Ismail 84 mun. Chișinău. (f.d. 8-11)

- **procesul verbal de ridicare din 10.07.2026,** prin care de la cel. Nenescu Iulia au fost ridicate secvențe video din 07.07.2026 de pe str. Ismail 84 mun. Chișinău. (f.d.28)

- **procesul verbal de examinare din 10.07.2026**, obiectul examinării îl constituie:

1) înregistrarea video întitulată: ”IMG_8066.MP4”, este efectuată cu ajutorul camerei de supraveghere, înregistrarea este la ora 00:00:07 la dala de 07.07.2026 și are durata de 00:01:54 min. în imaginile video putem observa în partea dreaptă clădiri cu lumini decorative, se vede trotuarul câteva mașini parcate pe partea stângă. Se mai observă cum se deplasează 5 persoane de gen masculin care se opresc de câteva ori pe câteva secunde formând un cerc. Ulterior o persoană de gen masculin care este îmbrăcat în blugi scurții de culoare albaștri, pulover negru, scoate din geanta de culoare neagră pe care o are la piept un lanț. Iar înregistrarea video se finalizează.

2) înregistrarea video întitulată: ”IMG_ 8066.MP4”, este efectuată cu ajutorul camerei de supraveghere, înregistrarea este la ora 00:00:05 la dala de 07.07.2026 și are durata de 00:01:29 min. în imaginile video putem observa cum 5 persoane de gen masculin urcă la deal. Persoana

care va fi numerotată cu nr. 1 este de gen masculin, păr negru, hanorac de culoare neagră, blugi scurții de culoare albaștri, încălțăminte de culoare neagră și are o geantă la piept, se observă cum persoana menționată îl apucă din spate de gât pe persoana de gen masculin care este îmbrăcat în hanorac de culoare albastru, păr blond. Pantaloni scurții de culoare gri, încălțăminte de culoare neagră care va fi numerotat cu nr. 2. Se observă cum persoana nr.1 îl verifică la haine și prin buzunare pe persoana nr. 2. În același moment se mai observă o persoană de gen masculin în maiou alb și pantaloni scurții care va fi numerotată cu nr. 3 iar el la fel îi verifică buzunarele și hainele, Ulterior persoana nr. 1 și persoana nr. 3 fug într-o altă direcție de deplasare fală de persoana nr. 2. Iar înregistrarea video se finalizează.

3) înregistrarea video întitulată: ”IMG_8070.MOV”, este efectuată cu ajutorul camerei de supraveghere. Înregistrarea are durata de 00:00:59 sec. În imaginile video putem observa 5 persoane care au fost menționate anterior. Persoana nr. 3 care este îmbrăcat în maiou alb și pantaloni scurți îl verifică prin buzunare printr-o parte pe persoana cu nr. 2. iar cealaltă persoană care este numerotată cu nr. 1 din cealaltă parte îl verifică. Secvențele respective se repetă. (f.d.30-37)

- procesul verbal de ridicare din 07.07.2026, prin care de la bănuitul Sandu Ramir s-a ridicai un telefon mobil de model ”Iphone 14Pro Purple 256 Gb” (f.d.41)

- **procesul verbal de examinare a obiectului din data 10.07.2026,** obiectul supus examinării îl constituie- un telefon mobil de model: ”iPhone 14 Pro” 256 GB Purple, ridicat la dala de 07.07.2026 de la cel. Sandu Ramir. Cercetarea a fost efectuată la lumina artificială a becului și lumină naturală, la calculatorul de serviciu dc model ”DELL”, care are instalat sistemul de operare ”Windows 7”. Este un iPhone 14 Pro, partea frontală este intactă iar partea din spate- lentilele sunt curate, fără zgârieturi evidente, log-ul Apple este în stare bună, culoarea violetă. La conectarea telefonului este prezent baterie descărcată și că are nevoie la o sursă de alimentare. (f.d.42-43)

- procesul verbal dc recunoaștere a persoanei după fotografie din 07.07.2026, prin care partea vătămată Buț Bogdan a recunoscut persoana sub fotografia nr.4 (conform anexei cet. Pleșco Alexei) ca fiind persoana care la data de 07.07.2026 i-a sustras în mod deschis telefonul mobil din buzunar, dc model ”iPhone 14 Pro”. (f.d.49-50)

- procesul verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 07.07.2026, prin care partea vătămată Buț Bogdan a recunoscut persoana sub fotografia nr.2 (conform anexei cet. Sandu Ramir) ca fiind persoana care la dala de 07.07.2026 i-a sustras în mod deschis telefonul mobil din buzunar, dc model ..iPhone 14 Pro”. (f.d. 52-53)

- **Documente și corpurile delicte/mijloace materiale de probă:** - CD cu înregistrări video din data de 07.07.2026 din sir. Ismail 84 mun. Chișinău ridicate prin procesul verbal de ridicare din 09.07.2026. recunoscute și anexate ca probă la cauza penală prin ordonanța din 10.07.2026. (f.d. 29; 39)

- Un telefon mobil de model ”iPhone 14 Pro” 256 Gb Purple, ridicat la dala de 07.07.2026 de la cet. Sandu Ramir prin procesul-verbal de ridicare din 07.07.2026, recunoscut și anexai la materialele cauzei penale prin ordonanța din 10.07.2026, care a fost restituit părții vătămate prin ordonanța de restituire din 10.07.2026. (f.d. 45;46)

În acest context, prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

La caz, instanţa mai susţine că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că, deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național *(Lhermitte v. Belgia [MC], 29 noiembrie 2016, § 83)*, or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri *(Bykov v. Rusia [MC], 10 martie 2009, § 89, Prade v. Germania, 3 martie 2016, §33, Dimitrov și Momin v. Bulgaria, 7 iunie 2018, § 51, 62)*.

Pe plan național, articolul 95 alin. (1) din Codul de procedură penală prevede că sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile administrate în conformitate cu prevederile Codului, iar articolul 95 alin. (2) stabilește că problema admisibilității probelor o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind *accesul în egală măsură a tuturor părţilor la cercetarea probei*.

Astfel, instanţa a constatat din materialele cauzei că partea apărării a avut accesul în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunțate în rechizitoriu inclusiv să le conteste, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (4) din Codul de procedură penală, adoptând o poziţie clară, prin care au renunţat expres la anumite garanţii procesuale, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată.

Prin urmare, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicţii esenţiale şi semnificative, iar în ansamblu confirmă circumstanţele expuse în învinuirile aduse inculpatului.

Respectiv, în conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) din Codul penal, infracţiunea este o faptă *(acţiune sau inacţiune)* prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăţie şi pasibilă de pedeapsă penală.

Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit art.52 alin.(1) din Codul penal, se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din codul penal.

Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârşite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători. Instanţa de judecată relevă că în cauza *„Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993”*, CtEDO a statuat că o infracţiune trebuie să fie definită clar prin lege.

Această condiţie va fi îndeplinită atunci când individul poate să ştie, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudenţă, ce acte şi omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală.

Prin urmare, verificând respectarea condiţiilor prevăzute de art.364[1] din Codul de procedură penală, audiind inculpatul în coraport cu cercetarea tuturor probelor administrate la

faza urmăririi penale, instanţa a constatat că inculpatul recunoaşte în totalitate faptele indicate în rechizitoriile întocmite, acțiunile căruia instanţa le încadrează în conformitate cu prevederile normelor din Codul penal al Republicii Moldova, după semnele invocate *infra*.

Reieșind din cele expuse, precum și în rezultatul analizei probelor indicate, din punct de vedere al coroborării lor, instanța a ajuns la concluzia că acțiunile inculpatului Sandu Ramir, au fost corect încadrate în prevederile art. 187 alin. (2) lit. b), e) Cod penal - *jaful, adică sustragerea deschis a bunurilor altei persoane, săvârșit de două persoane, cu amenințarea aplicai violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei.*

Instanța reține că, vinovăția inculpatului Sandu Ramir în comiterea faptei incriminate este demonstrată printr-un ansamblu de probe administrate în cadrul urmăririi penale, care se coroborează între ele și confirmă circumstanțele de fapt reținute în sarcina acestuia.

Un element relevant în aprecierea vinovăției îl constituie poziția procesuală a inculpatului Sandu Ramir, care, fiind audiat, și-a recunoscut vina în comiterea faptei imputate. Acesta a relatat că, la data de 07.07.2026, în jurul orei 00:05, se afla în municipiul Chișinău împreună cu Plești Alexei și s-a apropiat de grupul în care se afla partea vătămată Buț Bogdan. Inculpatul a declarat că intenționa să le ceară droguri persoanelor respective și că, după ce acestea i-au comunicat că nu aveau droguri asupra lor, a introdus mâna în buzunarul lui Buț Bogdan, unde a observat telefonul mobil de model „iPhone 14 Pro”, pe care l-a luat, iar ulterior l-a vândut.

Totodată, inculpatul a recunoscut că l-a amenințat pe Buț Bogdan cu aplicarea violenței, comunicându-i că îl va lovi în cazul în care nu îi va da droguri. În același timp, inculpatul a negat că l-ar fi apucat pe Buț Bogdan de gât, susținând că acest aspect poate fi verificat prin intermediul imaginilor video existente în cauza penală.

Declarațiile inculpatului, în partea în care acesta recunoaște sustragerea telefonului mobil, sunt coroborate cu declarațiile părții vătămate Buț Bogdan, care a relatat că două persoane de gen masculin s-au apropiat de el și prietenii săi, au manifestat un comportament agresiv și le-au solicitat să scoată bunurile din buzunare. Partea vătămată a declarat că una dintre persoane i-a sustras telefonul mobil din buzunarul drept al pantalonilor, după care, fiind întrebată unde se află telefonul, i-a răspuns că acesta se află în buzunarul său. Verificând buzunarul, partea vătămată a constatat că acolo se afla doar husa telefonului.

Fiind audiat suplimentar, Buț Bogdan a precizat că, în momentul sustragerii, ambele persoane au început să-i verifice buzunarele, iar persoana matură l-a ținut cu mâna stângă de regiunea posterioară a gâtului și, concomitent, i-a verificat buzunarele. Acesta a mai declarat că nu a opus rezistență, întrucât a fost amenințat cu aplicarea forței fizice și s-a temut pentru integritatea sa corporală. Totodată, partea vătămată a menționat că, după ce a constatat lipsa telefonului, a solicitat restituirea acestuia, însă persoanele respective au ignorat solicitarea și au părăsit locul.

Declarațiile părții vătămate sunt susținute de declarațiile martorilor Zagorschii Alexandru și Lazarencu David, care au relatat în esență aceleași circumstanțe privind apropierea celor două persoane, comportamentul agresiv al acestora, verificarea buzunarelor și sustragerea telefonului mobil al lui Buț Bogdan. Martorii au confirmat, de asemenea, că persoana mai matură a luat telefonul din buzunarul părții vătămate, iar ulterior, la întrebarea lui Buț Bogdan privind locul aflării telefonului, aceasta i-a comunicat că telefonul se află în buzunarul său, fapt infirmat de verificarea efectuată de partea vătămată, care a constatat că în buzunar se afla doar husa telefonului.

Instanța constată că, declarațiile părții vătămate și ale martorilor se coroborează cu mijloacele materiale de probă administrate în cauză, în special cu înregistrările video ridicate de la camera de supraveghere amplasată în zona str. Ismail 84, mun. Chișinău.

În continuare, instanța reține, potrivit procesului-verbal de examinare din 10.07.2026, în înregistrările video se observă cinci persoane de gen masculin, iar la un anumit moment persoana identificată cu nr. 1 îl apucă din spate de regiunea gâtului pe persoana identificată cu nr. 2 și îi verifică hainele și buzunarele. Concomitent, persoana identificată cu nr. 3 verifică buzunarele aceleiași persoane din cealaltă parte. Ulterior, persoanele nr. 1 și nr. 3 se îndepărtează în fugă de persoana nr. 2.

Înregistrările video prezintă, astfel, elemente obiective care confirmă existența unei interacțiuni fizice între participanți, verificarea buzunarelor părții vătămate și plecarea ulterioară a celor două persoane împreună. Aceste aspecte sunt compatibile cu declarațiile părții vătămate și ale martorilor, precum și cu circumstanțele recunoscute de inculpat.

În aceeași ordine de idei, un alt element probatoriu îl constituie procesul-verbal de ridicare din 07.07.2026, prin care de la inculpatul Sandu Ramir a fost ridicat un telefon mobil de model „iPhone 14 Pro Purple 256 GB”. Prin procesul-verbal de examinare a obiectului din 10.07.2026 s-a stabilit că obiectul ridicat reprezintă un telefon mobil „iPhone 14 Pro”, cu capacitatea de 256 GB, de culoare violet.

Identitatea bunului ridicat de la inculpat cu bunul descris de partea vătămată este confirmată și prin faptul că telefonul a fost recunoscut ca bun sustras și, ulterior, restituit părții vătămate prin ordonanța de restituire din 10.07.2026.

De asemenea, relevante sunt procesele-verbale de recunoaștere a persoanei după fotografie din 07.07.2026, prin care Buț Bogdan a recunoscut atât persoana identificată conform anexei ca Pleșco Alexei, cât și persoana identificată conform anexei ca Sandu Ramir, indicându-i drept persoanele implicate în sustragerea telefonului său mobil.

Prin urmare, probele administrate în cauză formează un ansamblu probator coerent și convergent, declarațiile inculpatului, ale părții vătămate și ale martorilor fiind coroborate cu înregistrările video, procesele-verbale de ridicare și examinare, precum și cu telefonul mobil ridicat de la inculpat.

Probele enumerate supra au legătură cu cauza penală, influenţează asupra soluţionării cauzei penale şi prin informaţiile pe care le conţin, sânt necesare justei soluţionări a acesteia, iar în ansamblu coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială şi dovedesc cert că, inculpatul Sandu Ramir a săvârșit acțiunile nominalizate.

Cu referire la încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului Sandu Ramir în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e) din Codul penal, instanța de judecată reține că *obiectul juridic special* al infracțiunii de jaf îl constituie relațiile sociale cu privire la posesia și detenția asupra bunurilor mobile.

Obiectul material al infracțiunii îl constituie bunul mobil asupra căruia este îndreptată acțiunea de sustragere, acesta urmând să fie un bun corporal, mobil, străin pentru făptuitor și care dispune de o valoare economică.

În speță, obiectul material al infracțiunii îl constituie telefonul mobil de model „iPhone 14 Pro”, cu capacitatea de 256 GB, de culoare Purple, în valoare de 16 000 lei, care aparținea părții vătămate Buț Bogdan.

Victimă a infracțiunii prevăzute la art. 187 din Codul penal este persoana fizică sau juridică în privința căreia a fost comisă sustragerea. În calitate de victimă poate evolua

proprietarul bunului, persoana în posesia sau sub a cărei pază se află bunul, precum și persoana care, în opinia făptuitorului, poate împiedica realizarea acțiunilor infracționale.

Potrivit art. 187 alin. (1) din Codul penal, jaful constituie sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane. Circumstanța agravantă prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. b) din Codul penal este întrunită atunci când jaful este săvârșit de două sau mai multe persoane.

Latura obiectivă a infracțiunii de jaf constă în acțiunea de luare ilegală și gratuită a bunului din posesia altei persoane, cauzarea unui prejudiciu patrimonial efectiv, existența legăturii de cauzalitate dintre acțiunea de sustragere și prejudiciul cauzat, precum și caracterul deschis al sustragerii. În cazul variantei agravante prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b) din Codul penal, este necesar suplimentar ca fapta să fie săvârșită de două sau mai multe persoane.

Prin „*sustragere*" se înțelege luarea ilegală și gratuită a bunului din posesia altei persoane, în scopul însușirii acestuia, cauzându-i posesorului sau proprietarului un prejudiciu patrimonial efectiv.

În cauza examinată, faptul luării ilegale și gratuite a telefonului mobil ce aparținea lui Buț Bogdan rezultă din ansamblul probelor administrate, inclusiv din declarațiile inculpatului Sandu Ramir, declarațiile părții vătămate Buț Bogdan, declarațiile martorilor Zagorschii Alexandru și Lazarencu David, înregistrările video examinate în cadrul urmăririi penale, precum și procesele-verbale de ridicare și examinare a telefonului mobil.

Inculpatul Sandu Ramir și-a recunoscut vina și a declarat că, la data de 07.07.2026, aproximativ la ora 00:05, se afla împreună cu Pleșco Alexei în municipiul Chișinău, după care s-a apropiat de grupul în care se afla Buț Bogdan. Acesta a declarat că a introdus mâna în buzunarul lui Buț Bogdan și a luat telefonul mobil de model „iPhone 14 Pro", pe care ulterior l-a vândut.

Declarațiile inculpatului cu privire la luarea telefonului mobil se coroborează cu declarațiile părții vătămate Buț Bogdan, care a relatat că, în timp ce se afla împreună cu prietenii săi, de aceștia s-au apropiat două persoane de gen masculin, care au început să manifeste un comportament agresiv și să le solicite să scoată bunurile din buzunare.

Declarațiile părții vătămate sunt confirmate de martorul Zagorschii Alexandru, care a relatat că cele două persoane au început să verifice buzunarele lui Buț Bogdan și că, în timp ce el încerca să-i ia înapoi țigara electronică și dispozitivul IQOS, persoana mai matură i-a sustras lui Buț Bogdan telefonul mobil.

Aceleași circumstanțe au fost relatate și de martorul Lazarencu David, care a declarat că cele două persoane au verificat buzunarele lui Buț Bogdan, iar persoana mai matură i-a sustras telefonul mobil. Martorul a mai indicat că, după sustragerea telefonului, cele două persoane au părăsit locul faptei.

Caracterul deschis al sustragerii rezultă din faptul că telefonul mobil a fost luat din posesia lui Buț Bogdan în prezența nemijlocită a acestuia, partea vătămată conștientizând faptul că bunul îi este sustras și solicitând imediat restituirea acestuia.

Prin urmare, acțiunea de luare a bunului a fost realizată în mod vădit, în prezența posesorului, care a perceput acțiunea făptuitorilor și a conștientizat semnificația acesteia. Or, caracterul deschis al sustragerii constituie unul dintre elementele definitorii ale infracțiunii de jaf.

Jaful este o infracțiune materială și se consideră consumată din momentul în care făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau de a dispune de bunul altuia după propria sa voință.

În speță, infracțiunea s-a consumat în momentul în care telefonul mobil a fost scos din posesia părții vătămate și a trecut în posesia inculpatului, acesta obținând posibilitatea reală de a

dispune de bun. Această circumstanță este confirmată și prin faptul că telefonul mobil a fost ulterior depistat și ridicat de la inculpatul Sandu Ramir.

Un element esențial pentru încadrarea juridică în baza art. 187 alin. (2) lit. b) din Codul penal îl constituie săvârșirea faptei de două sau mai multe persoane.

În acest sens, instanța reține că, potrivit probelor administrate, la realizarea acțiunilor infracționale au participat Sandu Ramir și Pleșco Alexei. Din declarațiile părții vătămate și ale martorilor rezultă că două persoane au acționat concomitent asupra lui Buț Bogdan, verificându-i buzunarele, iar ulterior au părăsit împreună locul faptei.

Participarea celor două persoane este confirmată și prin înregistrările video ridicate de la camera de supraveghere amplasată în zona str. Ismail 84, mun. Chișinău. Potrivit procesului-verbal de examinare din 10.07.2026, în imaginile video se observă cinci persoane de gen masculin, iar la un anumit moment două persoane, identificate în procesul-verbal cu nr. 1 și nr. 3, verifică concomitent hainele și buzunarele persoanei identificate cu nr. 2, fiecare acționând dintr-o parte a acesteia.

Ulterior, persoanele nr. 1 și nr. 3 se îndepărtează împreună de persoana nr. 2, fapt care coroborează declarațiile părții vătămate și ale martorilor cu privire la participarea concomitentă a două persoane la realizarea acțiunilor infracționale.

Instanța reține că, pentru existența circumstanței agravante prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b) din Codul penal este relevant faptul că, două sau mai multe persoane au participat la săvârșirea aceleiași infracțiuni, acțiunile acestora fiind orientate spre realizarea rezultatului infracțional comun.

La caz, acțiunile lui Sandu Ramir și Pleșco Alexei au fost realizate în același loc și în același interval de timp, fiind îndreptate asupra aceleiași persoane și având ca finalitate însușirea bunului acesteia. Aceste circumstanțe denotă caracterul comun al acțiunilor întreprinse și justifică reținerea circumstanței agravante prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b) din Codul penal.

Faptul că, telefonul mobil a fost sustras de la Buț Bogdan este confirmat suplimentar prin procesul-verbal de ridicare din 07.07.2026, prin care de la inculpatul Sandu Ramir a fost ridicat un telefon mobil de model „iPhone 14 Pro Purple 256 GB”. Potrivit procesului-verbal de examinare din 10.07.2026, telefonul corespunde caracteristicilor indicate de partea vătămată: model „iPhone 14 Pro”, capacitate 256 GB și culoare violetă.

Ulterior, telefonul mobil a fost recunoscut și anexat la materialele cauzei penale, fiind restituit părții vătămate Buț Bogdan.

La fel, prin procesele-verbale de recunoaștere a persoanei după fotografie din 07.07.2026, partea vătămată Buț Bogdan i-a recunoscut pe Sandu Ramir și Pleșco Alexei drept persoanele implicate în sustragerea telefonului său mobil.

În ceea ce privește circumstanța agravantă prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. e) din Codul penal, instanța reține că aceasta este întrunită atunci când jaful este săvârșit cu amenințarea aplicării violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei.

Prin amenințare cu aplicarea violenței urmează a se înțelege acțiunea prin care făptuitorul creează victimei o stare de temere, determinând-o să perceapă în mod real posibilitatea aplicării imediate a unei violențe fizice, fără ca aceasta să prezinte un pericol pentru viața sau sănătatea persoanei.

În speță, instanța constată că, anterior și în timpul sustragerii bunului, Sandu Ramir și Pleșco Alexei au manifestat un comportament agresiv față de Buț Bogdan și l-au amenințat cu aplicarea violenței, concomitent cu verificarea buzunarelor acestuia în scopul însușirii bunurilor sale.

Totodată, din materialele cauzei rezultă că Sandu Ramir l-a ținut pe Buț Bogdan cu mâna stângă de regiunea posterioară a gâtului, în timp ce împreună cu Pleșco Alexei au început să-i verifice buzunarele. Acțiunile respective, prin natura și modalitatea în care au fost exercitate, au fost de natură să creeze părții vătămate o stare de temere și să-i limiteze posibilitatea de a se opune sustragerii bunurilor sale.

Circumstanțele respective rezultă din declarațiile părții vătămate Buț Bogdan, care a relatat că cele două persoane s-au apropiat de grupul în care se afla și au manifestat un comportament agresiv, solicitându-le să scoată bunurile din buzunare. Declarațiile acestuia se coroborează cu declarațiile martorilor Zagorschii Alexandru și Lazarencu David, care au confirmat comportamentul agresiv al celor două persoane și acțiunile întreprinse de acestea asupra lui Buț Bogdan.

De asemenea, modalitatea de acțiune a inculpatului este confirmată de înregistrările video examinate în cadrul urmăririi penale, din care rezultă că două persoane au acționat concomitent asupra lui Buț Bogdan, verificându-i hainele și buzunarele, după care au părăsit împreună locul faptei.

Instanța reține că, pentru existența circumstanței prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. e) din Codul penal, nu este necesar ca violența să fi fost efectiv aplicată și nici ca victimei să-i fi fost cauzate leziuni corporale. Este suficient ca făptuitorul să fi recurs la amenințarea cu aplicarea unei violențe nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei, în scopul facilitării sustragerii bunului sau asigurării posibilității de a-l păstra.

La caz, amenințarea cu aplicarea violenței și acțiunea de imobilizare a părții vătămate au fost realizate nemijlocit în procesul sustragerii telefonului mobil și au avut ca scop înfrângerea opoziției acesteia și asigurarea posibilității de însușire a bunului.

Prin urmare, instanța constată că acțiunile inculpatului Sandu Ramir întrunesc și circumstanța agravantă prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. e) din Codul penal, fapta fiind săvârșită cu amenințarea aplicării violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei.

Sub aspectul *laturii subiective*, infracțiunea a fost săvârșită cu intenție directă. Inculpatul Sandu Ramir a conștientizat caracterul prejudiciabil și ilicit al acțiunilor sale, a prevăzut urmările prejudiciabile ale acestora și a dorit survenirea lor, urmărind însușirea bunului care nu-i aparținea.

Scopul de cupiditate rezultă din acțiunile inculpatului, acesta luând telefonul mobil din posesia părții vătămate, părăsind locul faptei cu bunul sustras și, ulterior, dispunând de acesta, inclusiv prin vânzarea sa, potrivit propriilor declarații.

În ceea ce privește *subiectul infracțiunii*, acesta este persoana fizică responsabilă care, la momentul săvârșirii faptei, a împlinit vârsta prevăzută de lege. Din materialele cauzei rezultă că Sandu Ramir întrunește condițiile generale pentru a fi subiect al infracțiunii imputate.

Instanța, audiind participanții la proces, cercetând probele administrate sub aspectul pertinenței, concludenței, utilității și veridicității acestora și apreciindu-le în ansamblu, prin prisma coroborării lor reciproce, constată că vinovăția inculpatului Sandu Ramir în comiterea faptei incriminate a fost demonstrată.

Astfel, coroborând probele administrate în cauză, instanța ajunge la concluzia că acțiunile inculpatului Sandu Ramir întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e) din Codul penal, respectiv sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșită de două persoane, cu amenințarea aplicării violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei.

Cu privire la individualizarea pedepsei.

De către *acuzatorul de stat Alla Cazacu*, în dezbaterile judiciare a solicitat să fie recunoscut vinovat Sandu Ramir vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b) din Codul penal. Solicită aplicarea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu executarea pedepsei într-un penitenciar de tip semiînchis, fără aplicarea amenzii. De asemenea, solicită obligarea inculpatului la repararea prejudiciului cauzat părții vătămate în proporție de 50% din valoarea prejudiciului, precum și încasarea sumei de 8 000 de lei din contul inculpatului.

Apărătorului inculpatului Sandu Ramir – avocat Danciuc Ghenadie în dezbaterile judiciare a solicitat instanței aplicarea prevederilor art. 90 din Codul penal, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei.

Inculpatul Sandu Ramir a susținut avocatul său.

Potrivit art.24 alin.(2) CPP, instanţa judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârşirii unei infracţiuni, instanţa de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracţiune, având deplina libertate de acţiune în vederea realizării acestei operaţiuni, ţinând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operaţiunii de individualizare a acesteia.

La individualizarea judiciară a pedepsei ce se va aplica instanţa va avea în vedere dispoziţiile art. art. 7, 75 Cod penal, respectiv: modalitatea şi împrejurările în care a fost comisă infracţiunea, gradul de pericol social mediu al faptei săvârşite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar şi circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

În conformitate cu art.61 alin.(1) şi (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane.

Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanţa remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune.

De altfel, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni.

În concordanţă, instanţa consideră că o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

În aceste sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca *„preţul”* pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile şi urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptăţii, inclusiv prin prisma principiilor proporţionalităţii şi cel al echităţii lor.

Instanţa concluzionează că sentinţa de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât şi pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracţiuni şi va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

În cadrul individualizării pedepsei, instanţa de judecată ține cont și de regula nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniştri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate *(adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri)*, potrivit căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

Din examinarea textului de lege invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii şi trebuie avute în vedere în procesul de stabilire şi aplicare a pedepsei.

Cu referire la gravitatea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e) din Codul penal, instanța, în conformitate cu art. 16 din Codul penal, reține că aceasta se atribuie categoriei infracțiunilor grave și a fost săvârșită cu intenție.

Totodată, infracțiunea săvârșită de inculpat face parte din categoria infracțiunilor contra patrimoniului, obiectul juridic special al acesteia constituindu-l relațiile sociale cu privire la posesia și detenția bunurilor mobile.

Instanța reține că, în prezenta cauză, prin acțiunile sale intenționate, Sandu Ramir, împreună și de comun acord cu Plești Alexei, a săvârșit o sustragere deschisă a bunului aparținând părții vătămate Buț Bogdan, respectiv a telefonului mobil de model „iPhone 14 Pro 256 GB Purple”, în valoare de 16 000 de lei, acționând concomitent cu amenințarea aplicării violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei.

La individualizarea pedepsei, instanța va avea în vedere și modalitatea concretă de comitere a infracțiunii, faptul că fapta a fost săvârșită de două persoane, în timpul nopții, prin exercitarea unui comportament agresiv față de partea vătămată și prin amenințarea cu aplicarea violenței, în scopul înfrângerii opoziției acesteia și al realizării sustragerii bunului.

Cu referire la persoana inculpatului, instanța reține că Sandu Ramir este născut la 09 decembrie 2004, este necăsătorit, nu are persoane la întreținere, are studii medii incomplete și nu este angajat în câmpul muncii, anterioară a inculpatului, prin sentința Judecătoriei Căușeni, sediul Central, din 08 decembrie 2020, în privința lui Sandu Ramir, procesul penal în baza art. 188 alin. (2) din Codul penal a fost încetat, în temeiul art. 109 din Codul penal, în legătură cu împăcarea părților.

Totodată, instanța de judecată reține că inculpatul Sandu Ramir a comis infracțiunea în lipsa circumstanței agravante prevăzute de art. 77 din Codul penal – şi în lipsa circumstanţei atenuante prevăzute la art. 76 din Codul penal

Subsecvent, temeiuri pentru liberarea inculpatului Sandu Ramir de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal nu au fost stabilite.

În continuare, instanța de judecată conchide că art. 187 alin. (2) lit. b) din Codul penal, stabileşte la data comiterii infracțiunii ***/07 iulie 2026***/ şi în prezent o pedeapsă *cu închisoare de la 5 la 7 ani cu (sau fără) amendă în mărime de la 850 la 1350 unităţi convenţionale.*

Având în vedere faptul că inculpatul a făcut uz de prevederile legii prin care cauza penală a fost examinată în ordine simplificată, instanța notează că prin Legea nr. 83 din 14 aprilie 2023 pentru modificarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial Nr. 154 art. 240 la 2 mai 2023 şi intrată în vigoare la 2 august 2023, a fost abrogat alin. (8) al art. 364/1 din Codul de procedură penală, însă a fost introdus art. 80/1 în Codul penal, prin care au fost modificate limitele de pedeapsă reduse în cazul examinării cauzei în ordinea procedurii simplificate.

Corespunzător, potrivit art. IV alin. (2) din dispoziţiile finale ale legii nr. 83 din 14 aprilie 2023, este stipulat că cauzele care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, se află în faza de inițiere a acordului de recunoaștere a vinovăției și cauzele de judecare pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, se află la etapa de până la începerea cercetării judecătorești se vor examina conform procedurii prevăzute de prezenta lege, astfel încât la data intrării în vigoare a acestei legi, cauza pendinte s-a aflat la etapa de până la începerea cercetării judecătorești, urmând a fi aplicate corespunzător prevederile alin. (1) al art. 80/1 din Codul penal.

Astfel, instanţa concretizează că potrivit modului de aplicare a pedepsei prevăzut la art. 80/1 alin. (1) din Codul penal (în redacţia legii nr. 83 din 14 aprilie 2023 pentru modificarea unor acte normative, în vigoare din 2 august 2023), *în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare*.

În acest mod, în speță, limitele pedepsei pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) din Codul penal, cu aplicarea prevederilor art. 80^1 alin. (1) din Codul penal se modifică pentru pedeapsa *cu închisoare în cuantumul minim de la 3 ani 9 luni şi cuantumul maxim de până la 5 ani 3 luni.*

La stabilirea pedepsei, instanța ține cont de modalitatea și împrejurările concrete ale comiterii infracțiunii, de gravitatea acesteia, de valoarea prejudiciului cauzat, de persoana inculpatului, precum și de conduita acestuia pe parcursul procesului penal.

Instanța reține, totodată, că inculpatul a recunoscut fapta imputată și a oferit declarații cu privire la circumstanțele comiterii acesteia, contribuind astfel la stabilirea circumstanțelor cauzei.

În ansamblul circumstanțelor constatate, instanța consideră că aplicarea unei pedepse sub forma închisorii este necesară pentru realizarea scopurilor prevăzute de art. 61 din Codul penal, inclusiv pentru corectarea inculpatului și prevenirea săvârșirii unor noi infracțiuni.

Totodată, instanța consideră că pedeapsa urmează a fi stabilită în limitele reduse în condițiile art. 80^1 alin. (1) din Codul penal, ținând cont de circumstanțele concrete ale cauzei și de datele care caracterizează persoana inculpatului.

Astfel, instanța va aplica inculpatului Sandu Ramir, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e) din Codul penal, cu aplicarea prevederilor art. 80^1 alin. (1) din Codul penal și art. 364^1 din Codul de procedură penală, pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, fără amendă.

În ceea ce privește aplicarea pedepsei complementare sub formă de amendă, instanța

constată că sancțiunea normei de incriminare permite aplicarea acesteia cu caracter alternativ, iar în raport cu circumstanțele concrete ale cauzei, persoana inculpatului și necesitatea individualizării pedepsei, consideră că aplicarea amenzii nu este necesară pentru realizarea scopurilor pedepsei penale.

Prin urmare, instanța nu va aplica inculpatului pedeapsa complementară sub formă de amendă.

În ceea ce privește tipul penitenciarului în care urmează a fi executată pedeapsa, instanța va aplica prevederile art. 72 din Codul penal.

Având în vedere că Sandu Ramir a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e) din Codul penal, care, potrivit art. 16 din Codul penal, se atribuie categoriei infracțiunilor grave și a fost săvârșită cu intenție, în cazul executării efective a pedepsei, aceasta urmează a fi executată într-un penitenciar de tip semiînchis, în condițiile art. 72 din Codul penal.

Cu referire la solicitarea apărătorului privind aplicarea prevederilor art. 90 din Codul penal și suspendarea condiționată a executării pedepsei, instanța de judecată, analizând această chestiune prin prisma circumstanțelor concrete ale cauzei, a gravității infracțiunii săvârșite și a datelor ce caracterizează persoana inculpatului, ajunge la concluzia că aceasta nu poate fi admisă.

Instanța reține că, aplicarea prevederilor art. 90 din Codul penal nu reprezintă un drept automat al persoanei condamnate, ci o măsură ce poate fi dispusă de instanță atunci când, ținând cont de circumstanțele cauzei și de personalitatea vinovatului, se constată că scopurile pedepsei penale pot fi realizate fără executarea efectivă a pedepsei închisorii.

La caz, instanța ține cont, în primul rând, de caracterul și gradul prejudiciabil al faptei comise. Inculpatul Sandu Ramir a săvârșit infracțiunea de jaf, prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. b), e) din Codul penal, acționând împreună cu o altă persoană și recurgând, în procesul sustragerii, la amenințarea cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei.

Instanța acordă relevanță și modalității concrete de săvârșire a infracțiunii, constatând că inculpatul, împreună cu Pleșco Alexei, s-a apropiat de partea vătămată Buț Bogdan, a manifestat un comportament agresiv, a participat la verificarea buzunarelor acesteia, iar Sandu Ramir a ținut partea vătămată de regiunea posterioară a gâtului, în timp ce a fost sustras telefonul mobil în valoare de 16 000 de lei.

Prin urmare, fapta nu s-a limitat la simpla sustragere a unui bun, ci a fost comisă într-o modalitate care a presupus exercitarea unei presiuni asupra părții vătămate și înfrângerea posibilității acesteia de a se opune sustragerii.

La aprecierea oportunității suspendării condiționate a executării pedepsei, instanța ia în considerare și datele ce caracterizează persoana inculpatului. Deși Sandu Ramir este o persoană tânără, a recunoscut fapta imputată și a manifestat o atitudine de colaborare în cadrul procesului penal, aceste circumstanțe, apreciate în ansamblu cu celelalte date ale cauzei, nu sunt suficiente pentru a concluziona că scopurile pedepsei pot fi realizate prin neexecutarea efectivă a pedepsei.

Instanța reține și faptul că, Sandu Ramir a mai fost anterior implicat într-o cauză penală, prin sentința Judecătoriei Căușeni, sediul Central, din 08 decembrie 2020, procesul penal în privința acestuia, în baza art. 188 alin. (2) din Codul penal, fiind încetat în temeiul art. 109 din Codul penal, în legătură cu împăcarea părților. Deși această soluție procesuală nu echivalează cu existența unei condamnări anterioare, împrejurarea respectivă constituie un element care poate fi avut în vedere la aprecierea datelor ce caracterizează persoana inculpatului și a eficienței unei

măsuri neprivative de executare a pedepsei.

Totodată, instanța nu poate ignora faptul că, prezenta infracțiune a fost săvârșită cu intenție, în participație cu o altă persoană și prin utilizarea amenințării cu aplicarea violenței, circumstanțe care sporesc gravitatea concretă a faptei și justifică necesitatea unei reacții penale corespunzătoare.

Instanța apreciază că, în raport cu ansamblul circumstanțelor cauzei, simpla stabilire a unei perioade cu suspendarea condiționată a executării pedepsei nu ar fi suficientă pentru realizarea scopurilor pedepsei penale, în special pentru prevenirea săvârșirii unor noi infracțiuni și pentru formarea unei atitudini corespunzătoare față de valorile sociale ocrotite de legea penală.

În acest sens, instanța constată că pedeapsa cu închisoarea stabilită în cuantum de 4 (patru) ani, chiar și după aplicarea reducerii prevăzute de art. 80^1 alin. (1) din Codul penal ca urmare a examinării cauzei în procedură simplificată, trebuie să-și păstreze efectul juridic și preventiv corespunzător gravității concrete a faptei săvârșite.

Prin urmare, ținând cont de natura și modalitatea de comitere a infracțiunii, de participarea a două persoane la săvârșirea acesteia, de utilizarea amenințării cu aplicarea violenței, de valoarea prejudiciului cauzat, precum și de ansamblul datelor ce caracterizează persoana inculpatului, instanța ajunge la concluzia că scopurile pedepsei penale nu pot fi realizate în mod suficient prin suspendarea condiționată a executării pedepsei.

În consecință, instanța va respinge solicitarea apărătorului privind aplicarea art. 90 din Codul penal și suspendarea condiționată a executării pedepsei și va dispune executarea efectivă a pedepsei cu închisoarea stabilite inculpatului Sandu Ramir.

Potrivit art.395 alin.(1) pct.3) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătată data de la care începe executarea pedepsei.

Potrivit art.466 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de judecată într-o cauză penală devine executorie la data când a rămas definitivă.

Totodată, instanţa consideră necesar de a se expune vis-a-vis de necesitatea includerii în termenul de pedeapsă a perioadei în care inculpatul Sandu Ramir s-a aflat în stare de reținere, arest preventiv.

Potrivit procesului verbal de reținere Sandu Ramir a fost reținut în temeiul art.166 CPP al RM la data de **07 iulie 2026, ora 01 și 30 min..**

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, din 09 iulie 2026 s-a dispus aplicarea în privința lui Sandu Ramir a măsurii preventive - arestarea preventivă pentru 30 de zile, cu evidența termenului măsurii preventive din 07 iulie 2026, ora 01 și 30 min., până la 06 august 2026, ora 01 și 30 min..

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 30 iulie 2026 s-a dispus prelungirea privința lui Sandu Ramir a măsurii preventive - arestarea preventivă pentru 30 de zile, până la data 05 septembrie 2026, ora 01 și 30 min..

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 18 august 2026s-a dispus prelungirea privința lui Sandu Ramir a măsurii preventive - arestarea preventivă pentru 30 de zile, până la data **05 octombrie 2026, ora 01:30 min..**

Conform prevederilor art.88 alin.(3) Cod penal, timpul aflării persoanei sub arest preventiv până la judecarea cauzei se include în termenul închisorii (...).

Potrivit pct.57 al Hotărârii Curții Constituționale nr.3 din 23.02.2016, constituie lipsire de libertate atât reținerea (Străisteanu şi alţii v. Moldova, nr. 4834/06, §§ 85-88, 7 aprilie 2009, sau Witold Litwa v. Polonia, nr.26629/95, 4 aprilie 2000), cât şi arestarea preventivă sau arestarea la

domiciliu (Mancini v. Italia, nr. 44955/98, § 17; sau Nikolova v. Bulgaria (nr. 2), nr. 40896/98, § 60 şi 74, 30 septembrie 2004).

În pct.2 lit.a) al dispozitivului aceleași hotărâri, Înalta Curte constat că (...) termenul arestului preventiv include timpul în care persoana 1) a fost reținută și s-a aflat în arest preventiv; 2) a fost sub arest la domiciliu; 3) s-a aflat într-o instituţie medicală, la decizia instanţei de judecată, pentru expertiză în condiții de staționar, precum şi la tratament, în urma aplicării în privința ei a măsurilor de constrângere cu caracter medical.

În asemenea circumstanțe, instanța de judecată apreciază necesar ca în termenul executării pedepsei stabilit inculpatului Sandu Ramir prin prezenta sentință, urmează a fi inclus termenul reținerii și deținerii lui Sandu Ramir în stare de arest preventiv - de la 07 iulie 2026, ora 01 și 30 min.. . până la data pronunțării prezentei sentințe din 02 octombrie 2026.

Termenul executării pedepsei stabilit lui Sandu Ramir al calcula din momentul pronunțării prezentei sentinței 02 octombrie 2026, cu includerea în termen a perioadei de aflare în arest preventiv de la 07 iulie 2026, ora 01 și 30 min. până la data pronunțării prezentei sentințe din 02 octombrie 2026.

Cu privire la măsura preventivă.

În conformitate cu art. 395 alin. (1) pct. 5) al Codului de procedură penală, în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătate dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.

În acest context, instanţa relevă că conform art. 329 alin. (1) din Codul de procedură penală, la judecarea cauzei, instanţa, din oficiu sau la cererea părţilor şi ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună aplicarea, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.

Potrivit prevederilor art. 175 din Codul de procedură penală, măsurile cu caracter de constrângere prin care bănuitul, învinuitul, inculpatul este împiedicat să întreprindă/anumite acțiuni negative asupra desfășurării procesului penal, securității și ordinii publice sau asupra asigurării executării sentinţei constituie măsuri preventive. Măsurile preventive sânt orientate spre a asigura buna desfășurare a procesului penal sau a împiedica bănuitul, învinuitul, inculpatul să se ascundă de urmărirea penală sau de judecată, spre aceea ca ei să nu împiedice stabilirea adevărului ori spre asigurarea de către instanţă a executării sentinţei.

8.4. În conformitate cu prevederile art. 176 din Codul de procedură penală, măsurile preventive pot fi aplicate de către procuror, din oficiu ori la propunerea organului de urmărire penală, sau, după caz, de către instanța de judecată numai în cazurile în care există suficiente temeiuri rezonabile, susținute prin probe, de a presupune că bănuitul, învinuitul, inculpatul ar putea să se ascundă de organul de urmărire penală sau de instanță, să exercite presiune asupra martorilor, să nimicească sau să deterioreze mijloacele de probă sau să împiedice într-un alt mod stabilirea adevărului în procesul penal, să săvârșească alte infracțiuni ori că punerea în libertate a acestuia va cauza dezordine publică.

Potrivit materialelor dosarului, se stabilește că în prezenta cauza penală prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani din 18 august 2026 a fost prelungită în privința inculpatului Sandu Ramir măsura preventivă arestarea preventivă pe un termen de 30 (treizeci) de zile, până la data de **05 octombrie 2026, ora 01 și 30 min..**

Prin urmare, se constată că inculpatul Sandu Ramir, în prezenta cauză penală, în perioada de la 07 iulie 2026, ora 01 și 30 min. până la data pronunțării prezentei sentințe din 02 octombrie 2026, s-a aflat în stare de arest, perioada care urmează să fie inclusă în termenul

executării pedepsei. Or, potrivit prevederile art.88 alin.(3) din Cod penal, timpul aflării persoanei sub arest preventiv până la judecarea cauzei se include în termenul închisorii, calculându-se o zi pentru o zi, precum și prevederile art.186 alin.(6) din Cod de procedură penală în conformitate cu care În termenul de ținere a învinuitului, inculpatului în stare de arest se include timpul în care persoana: 1) a fost reținută și arestată preventiv; 2) a fost sub arest la domiciliu; 3) s-a aflat într-o instituție medicală, la decizia judecătorului de instrucție sau a instanței, pentru expertiză judiciare în condiții de staționar, precum și la tratament, în urma aplicării în privința ei a măsurilor de constrângere cu caracter medical.

A menține *măsura preventivă sub formă de arest preventiv* în privința lui Sandu Ramir până la intrarea sentinței în vigoare.

Cu referire la repararea prejudiciului cauzat prin infracțiune.

Instanța de judecată notează că, în conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 10), 11), 13) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: dacă trebuie admisă acțiunea civilă, în folosul cui și în ce sumă; dacă trebuie reparată paguba materială atunci când nu a fost intentată acțiunea civilă.

Potrivit jurisprudenței CtEDO (hotărârea Tonchev vs Bulgaria din 19.11.2009), Curtea a recunoscut încălcarea art.6 CEDO prin nesoluționarea acțiunii civile în procedura penală și a statuat că, „... în situația în care sistemul intern permite reclamanților să introducă o acțiune civilă alăturată procesului penal, statul are obligația să se asigure că aceștia se bucură de garanțiile fundamentale prevăzute de art.6 ale Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale din 04 noiembrie 1950”.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, (cauza Boldea vs. România 15.02.2007, nr. 19.997/02), dreptul la un proces echitabil, garantat de art.6 alin.1 din Convenție, înglobează, printre altele, dreptul părților la proces de a prezenta observațiile pe care le consideră relevante pentru cauza lor, acest drept nu poate fi considerat efectiv decât dacă aceste observații sunt într-adevăr „ascultate”, adică analizate temeinic de către instanța sesizată. Cu alte cuvinte, art.6 implică în special, în sarcina instanței, obligația de a proceda la o analiză efectivă a mijloacelor, argumentelor și propunerile de probe ale părților (vezi Perez vs. Franța (12.02.2004, nr. 47.287/99); și Van de Hurk vs. Olanda (19.04.1994).

Potrivit jurisprudenței CtEDO, cauza Ernst c. Belgiei (15 iulie 2003), unde Curtea a statuat, în principiu că, atunci când victima unei infracțiuni se constituie parte civilă în procesul penal, aceasta semnifică introducerea unei cereri în despăgubiri. Chiar dacă ea nu a cerut, în mod expres, repararea prejudiciului suferit. Prin dobândirea calității de parte civilă în procesul penal, ea are în vedere nu numai condamnarea penală a autorului infracțiunii, ci și repararea pecuniară a prejudiciului pe care l-a suferit.

În cadrul dezbaterilor judiciare, acuzatorul de stat a solicitat obligarea inculpatului Sandu Ramir la repararea prejudiciului cauzat părții vătămate în proporție de 50% din valoarea prejudiciului, precum și încasarea de la inculpat a sumei de 8 000 de lei.

Instanța, examinând această solicitare prin prisma probelor administrate și cercetate în ședința de judecată, constată că prejudiciul material invocat a fost reparat prin restituirea bunului sustras.

Astfel, prin ordonanța organului de urmărire penală din 07 iulie 2026, Buț Bogdan a fost recunoscut în calitate de parte vătămată.

Totodată, din materialele cauzei rezultă că telefonul mobil de model „iPhone 14 Pro”, cu

capacitatea de 256 GB, de culoare Purple, în valoare de 16 000 de lei, care constituia obiectul material al infracțiunii, a fost ridicat de la inculpatul Sandu Ramir la data de 07 iulie 2026, prin procesul-verbal de ridicare, ulterior fiind recunoscut și anexat la materialele cauzei penale prin ordonanța din 10 iulie 2026.

Mai mult, potrivit ordonanței de restituire din 10 iulie 2026, bunul sustras a fost restituit părții vătămate Buț Bogdan.

Prin urmare, instanța constată că bunul care a constituit obiectul sustragerii, evaluat la suma de 16 000 de lei, a fost recuperat și restituit persoanei vătămate, astfel încât prejudiciul material direct cauzat prin lipsirea acesteia de posesia bunului a fost înlăturat.

În aceste condiții, solicitarea acuzatorului de stat privind obligarea inculpatului la repararea prejudiciului în proporție de 50% din valoarea bunului, respectiv la plata sumei de 8 000 de lei, nu poate fi admisă, întrucât acordarea unei despăgubiri bănești pentru valoarea bunului deja restituit ar conduce la o dublă reparare a aceluiași prejudiciu.

Instanța reține că, repararea prejudiciului are drept scop repunerea persoanei vătămate, pe cât este posibil, în situația patrimonială anterioară săvârșirii infracțiunii, iar nu obținerea unei îmbogățiri nejustificate. Or, în situația în care bunul sustras a fost recuperat și restituit proprietarului sau posesorului legitim, valoarea acestuia nu mai poate constitui, în lipsa unui prejudiciu suplimentar dovedit, obiect al unei obligații distincte de plată.

De asemenea, din materialele cauzei nu rezultă existența unor alte prejudicii materiale, distincte de valoarea telefonului mobil, care să fi fost cauzate părții vătămate prin infracțiunea săvârșită și care să fi rămas nereparate. Totodată, în cauză nu au fost prezentate probe din care să rezulte deteriorarea bunului restituit ori diminuarea valorii acestuia ca urmare a acțiunilor inculpatului.

În acest context, instanța constată că, prin restituirea telefonului mobil în valoare de 16 000 de lei, prejudiciul material efectiv rezultat din sustragerea acestuia a fost reparat în natură.

Prin urmare, în lipsa unui prejudiciu material nereparat și a unor probe care să justifice existența unei pagube suplimentare, instanța ajunge la concluzia că solicitarea acuzatorului de stat privind obligarea inculpatului Sandu Ramir la achitarea sumei de 8 000 de lei, reprezentând 50% din valoarea telefonului mobil, urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

Totodată, instanța reține că partea vătămată nu a formulat și nu a susținut în cadrul ședinței de judecată pretenții materiale suplimentare față de inculpat, iar materialele cauzei nu confirmă existența unui prejudiciu patrimonial distinct care să necesite reparare.

În consecință, instanța va respinge solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea de la inculpatul Sandu Ramir în beneficiul părții vătămate Buț Bogdan a sumei de 8 000 (opt mii) de lei, constatând că prejudiciul material cauzat prin sustragerea telefonului mobil a fost reparat prin restituirea bunului.

Cu privire la mijloacele materiale de probă.

Cu referire la prevederile art. 161-162, art.385 alin.(1) pct.13, art.397 pct. 3) CPP, la adoptarea sentinței, instanța de judecată hotărăște chestiunea cu privire la mijloacele materiale de probă, iar în dezbateri judiciare, părţile nu s-au expus în privinţa acestui subiect.

Referitor la mijloacele materiale de probă, instanța de judecată constată că potrivit prevederilor art. 157 alin. (1) CPP, *„constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc.) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sunt expuse ori adeverite circumstanțe care au importanță pentru cauză”*.

Subsecvent, art. 157 alin. (2) CPP, stipulează că documentele se anexează, prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței, la materialele dosarului și se păstrează atâta timp cât se păstrează dosarul respectiv.

În cazul în care documentele în original sunt necesare pentru evidență, rapoarte sau în alte scopuri legale, acestea pot fi restituite deținătorilor, dacă este posibil fără a afecta cauza, copiile de pe acestea păstrându-se în dosar.

Potrivit art. 162 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluţionării cauzei în fond, se hotărăşte chestiunea cu privire la corpurile delicte, iar în acest caz, documentele care constituie corpuri delicte rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate.

Elucidând cele expuse *supra*, instanța concluzionează că, Mijloc material de probă: - CD cu înregistrări video din data de 07.07.2026 din sir. Ismail 84 mun. Chișinău ridicate prin procesul verbal de ridicare din 09.07.2026. recunoscute și anexate ca probă la cauza penală prin ordonanța din 10.07.2026. (f.d. 29; 39) - *de păstrat în continuare la materialele dosarului pe tot termenul de păstrare a lui.*

- Un telefon mobil de model ”iPhone 14 Pro” 256 Gb Purple, ridicat la dala de 07.07.2026 de la cet. Sandu Ramir prin procesul-verbal de ridicare din 07.07.2026, recunoscut și anexai la materialele cauzei penale prin ordonanța din 10.07.2026, care a fost restituit părții vătămate prin ordonanța de restituire din 10.07.2026. (f.d. 45;46) - *de lăsat în gestiune proprietarului Buț Bogdan.*

În conformitate cu articolele 72, 80^1 din Codul penal, 162, 329, 340,364^1, 384-389, 391-395 şi 397 din Codul de procedură penală, instanţa de judecată

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se recunoaște **Sandu Ramir** vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b) și e) din Codul Penal, aplicându-i în baza acestei legi o pedeapsă sub formă de închisoare pe un teren de **4 (patru) ani**, fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciare de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei stabilit lui Sandu Ramir al calcula din momentul pronunțării prezentei sentinței 02 octombrie 2026, cu includerea în termen a perioadei de aflare în arest preventiv de la 07 iulie 2026, ora 01 și 30 min. până la data pronunțării prezentei sentințe din 02 octombrie 2026.

A menține măsura preventivă sub formă de arest preventiv în privința lui Sandu Ramir până la intrarea sentinței în vigoare.

Mijloc material de probă: - CD cu înregistrări video din data de 07.07.2026 din sir. Ismail 84 mun. Chișinău ridicate prin procesul verbal de ridicare din 09.07.2026. recunoscute și anexate ca probă la cauza penală prin ordonanța din 10.07.2026. (f.d. 29; 39) - *de păstrat în continuare la materialele dosarului pe tot termenul de păstrare a lui.*

- Un telefon mobil de model ”iPhone 14 Pro” 256 Gb Purple, ridicat la dala de 07.07.2026 de la cet. Sandu Ramir prin procesul-verbal de ridicare din 07.07.2026, recunoscut și anexai la materialele cauzei penale prin ordonanța din 10.07.2026, care a fost restituit părții vătămate prin ordonanța de restituire din 10.07.2026. (f.d. 45;46) - *de lăsat în gestiune proprietarului Buț Bogdan.*

Sentința este cu drept de atac în ordine de recurs la Curtea de Apel Centru, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Președintele ședinței,
judecător **Tatiana Postolachi**

Copia corespunde originalului, judecător